

ГОЛОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

*А.Ф. Бондаренко, канд. техн. наук, доц.,
Українська академія банківської справи*

Головна мета державної інноваційної політики полягає в підвищенні технологічного рівня і конкурентоспроможності виробництва, забезпеченні виходу інноваційної продукції на внутрішні та зовнішні ринки.

Для досягнення цієї мети необхідно вирішити коло завдань державної інноваційної політики:

- вибрати ефективні стратегії щодо реалізації інноваційних проектів, які мають перспективи;
- розробити комплексний підхід відповідно до ефективного функціонування інноваційної системи;
- сконцентрувати ресурси для фінансування найбільш пріоритетних інноваційних проектів;
- розвинути інтелектуальний, науково-технічний і фінансовий потенціал для забезпечення високих інноваційних технологій, включаючи комп'ютерні інформаційні виробництва;
- створити систему підготовки та перепідготовки кадрів для інноваційного підприємства;
- забезпечити сприятливі фінансово-економічні умови для розширення та активізації інноваційної діяльності.

Слід зазначити, що інноваційна активність в Україні ще досить низька. Сьогодні лише 3 % промислових підприємств України впроваджують прогресивні технологічні процеси (для порівняння: у США – близько 30 %). Характерною ознакою науково-технічного потенціалу України є незначне фінансування науково-технічних робіт за кошти фондів підприємств (0,5 % від усього обсягу фінансування виконаних науково-технічних робіт). Окремою рисою науково-технічного потенціалу України є мала частка витрат на рекламу та маркетинг (4 %) та значна частка на придбання засобів виробництва (понад 70 %) у структурі інноваційних витрат у промисловості.

Головними перешкодами на шляху вирішення завдань інноваційного розвитку є:

- дефіцит фінансових ресурсів;
- низька конкурентоспроможність продукції деяких галузей економіки;
- нерозвинутість малого інноваційного підприємництва;
- відсутність сучасної інноваційної ринкової структури.

Таким чином, головними методами вирішення завдань державної інноваційної політики є:

- розвиток законодавчої бази, зокрема, удосконалення податкового законодавства та його механізмів застосування у сфері інноваційної діяльності;
- розробка системи венчурного фінансування (позабюджетного фінансування) в інноваційній сфері;

- створення системи державного та приватного страхування інноваційних ризиків;
- підтримка та стимулювання інвесторів, які вкладають кошти у наукомістке високотехнологічне виробництво;
- доведення державних видатків на науку до рівня, визначеного чинним законодавством.

Саме вищезазначені методи, а також зарубіжний та вітчизняний, досвід дають змогу виділити певні принципи формування стратегії і тактики розвитку та фінансування інноваційної сфери.